ՊԱՇՏՕՆԱԿԱՆ ԱՐՏԱՔԻՆ ՑՈՒՑԱԿ

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ԵՒ ՄԱՍՆԱՎՈՐ ՏԵՂԱՆՔՆԵՐԻ ՀԱՄԱՐ

ՏԱՐԻ ԱՐԺԷ 30 ԿՈՊԵԿ

Պատուիրել կարելի է Տփղիսի Տպարանական Կոմիտէի գրասենեակում, Ներսիսեան փողոցում, № 1-ի տանը։

Ցուցակում կը գտնուին Հայաստանի եւ մասնաւորապէս Մասեաց աշխարհի բոլոր գիւղերի, քաղաքների, գետերի, լեռների, ձորերի, ճանապարհների, կամուրջների, ամրոցների, աւերակների, վանքերի, եկեղեցիների, աղբիւրների, ջրվէժների

ԳՈՎԱՍՊԱՆ

ՄՈՎՍԷՍ ԽՈՐԵՆԱՑՈՒ

(Սկիզբը տե՛ս անցյալ թվերում)

Շատ անց չանցավ, որ Գովասպանը հասկացավ, թե ինչ նշանակություն ունի ամուսնության համար ընտրելիքի գործում ընտանիքի հարուստ լինելը։ Ուստի նա ձեռնամուխ եղավ ամենայն ջանասիրությամբ ուսումնասիրելու այդ հարցը։ Եվ ահա մի օր, երբ նա ուսումնասիրության համար ընտրված ընտանիքների ցուցակը կազմելու համար հարցուփորձ էր անում, նրա ուշադրությունը գրավեց Ավետիք Ղազարյանի անունը։ Ավետիք Ղազարյանը հարուստ մարդ էր, ուներ երեք աղջիկ։ Գովասպանը որոշեց նրանց ընտանիքը ևս ընդգրկել ցուցակի մեջ։

Ավետիք Ղազարյանի տունը գտնվում էր Ղարաբաղի ամենագեղեցիկ վայրերից մեկում։ Գովասպանը մի քանի անգամ անցավ նրա տան առջևից, բայց ոչ մի անգամ չհաջողվեց տեսնել նրա աղջիկներից որևէ մեկին։ Նա չգիտեր, թե ինչ անի, ինչպես ծանոթանա նրանց հետ։ Վերջապես մի օր նա որոշեց գնալ Ավետիք Ղազարյանի մոտ և ինչ-որ պատրվակով ծանոթանալ նրա աղջիկների հետ։

Ավետիք Ղազարյանը ընդունեց նրան սիրալիր կերպով։ Գովասպանը ներկայացավ նրան որպես ուսանող, որ եկել է Ղարաբաղ՝ ժողովրդական բանահյուսություն հավաքելու։ Ավետիք Ղազարյանը հրամայեց իր աղջիկներին, որ նրանք ևս ներկայանան հյուրին։ Աղջիկները մեկ-մեկ դուրս եկան հորից և ներկայացան Գովասպանին։ Նրանք ամենքն էլ գեղեցիկ էին, բայց Գովասպանի ուշադրությունը գրավեց ամենից շատ միջնեկ աղջիկը։ Նա ամենագեղեցիկն էր։ Նրա անունը Վարդանուշ էր։

Գովասպանը սկսեց հաճախ գնալ Ավետիք Ղազարյանի տունը։ Նա ամեն անգամ ինչ-որ նոր բան էր հավաքում ժողովրդական բանահյուսությունից և ներկայացնում Ավետիք Ղազարյանին։ Ավետիք Ղազարյանը ուրախանում էր, որ իր տանը հյուր է ընդունում մի այդքան ուսյալ մարդու, որ ինքն էլ ուսյալ մարդ էր։ Նա հրամայում էր աղջիկներին, որ նրանք ևս ներկայանան հյուրին։ Աղջիկները մեկ-մեկ դուրս էին գալիս հորից և ներկայանում Գովասպանին։ Գովասպանը

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑԵՐ

ՀՈՒՇԱՐՁԱՆԱՑ

Ցանկանալով ամենայն ջանասիրութեամբ ծանօթացնել մեր ընթերցողներին հայկական հարցի ներկայ վիճակին, մենք ուզում ենք ամեն շաբաթ մի անգամ տալ մի ակնարկ այդ հարցի վերաբերութեամբ տեղի ունեցած դիւանագիտական գործողութիւնների մասին։ Մեր ակնարկները կը հրատարակուին «Հուշարձան» խորագրի տակ։

Ընթերցողները կը յիշեն, որ Ռուսիոյ եւ Անգլիոյ միջեւ կնքուած համաձայնութեան համեմատ, Պարսկաստանի հիւսիսային մասը, որ կը սահմանակցի Ռուսիոյ հետ, կը մտնէ Ռուսիոյ ազդեցութեան գօտին, իսկ հարաւային մասը՝ Անգլիոյ ազդեցութեան գօտին։ Ռուսիոյ ազդեցութեան գօտին կը սկսի Ղզլ-Ուզէնէն եւ կը հասնի մինչեւ Իսպահան, Անգլիոյ ազդեցութեան գօտին կը սկսի Զահեդանէն եւ կը հասնի մինչեւ Պարսից ծոց։ Ռուսիոյ եւ Անգլիոյ ազդեցութեան գօտիներուն միջեւ մնացած չեզոք գօտին կը սկսի Ղզլ-Ուզէնէն եւ կը հասնի մինչեւ Զահեդան։

Ռուսիոյ ազդեցութեան գօտին կը բաղկանայ Ատրպատականէն, Ղազուինէն, Զէնճանէն, Սուլթանիէն, Քազրուինէն, Սէմնանէն, Թեհրանէն, Քաշանէն, Քում, Իսպահան, Եազտ, Քերման, Սէրհատ, Նէյրիզ, Շիրազ, Պուշիր, Պարսից ծոցի ափունքներէն։ Անգլիոյ ազդեցութեան գօտին կը բաղկանայ Սիստանէն, Քէրմանէն, Պարսից ծոցի ափունքներէն

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑԱՍԵՐ
ԱՄՍԱԹԵՐԹ ՀԱՆՐԱՊԵՏԱԿԱՆ ԵՐԿՇԱԲԹԱԹԵՐԹ
Տարի 173ԵՐՐՈՐԴ-ՅԱՆ ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԹՎԱԿԱՆՈՎ
№ 31
ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆԸ
ՀԱՅ ԺՈՂՈՎՐԴԻ ՀԱՄԱՐ

Ի ՄԱՀՈՒԱՆ ՄԵԾԱՐԱՆԻ

Ծնեալ 1871 Մարտի 20 ին, Ալեքսանդրիա, Եգիպտոս, Հայր՝ Գրիգոր Զաւրեան, Մայր՝ Հռիփսիմէ Զաւրեան, Ամուսնացեալ 1897 Յունուար 20 ին, Մահացեալ 1930 Յունիս 20 ին, Ալեքսանդրիա, Եգիպտոս, Թաղեալ Ալեքսանդրիոյ Հայոց Գերեզմանատունը։

Ամուսնացած ժամանակ Հանգուցեալ Զաւրեանը ունէր 28 տարեկան հասակ, գեղեցիկ կազմուածք, սիրուն դէմք, ազնիւ սիրտ, ուղիղ միտք, ազատ ոգի, ազգասէր հոգի, ջերմեռանդ հաւատք, անսահման սէր առ Աստուած, Եկեղեցի եւ Ազգ։ Ամուսնացած ժամանակ Հանգուցեալ Զաւրեանը ունէր 28 տարեկան հասակ, գեղեցիկ կազմուածք, սիրուն դէմք, ազնիւ սիրտ, ուղիղ միտք, ազատ ոգի, ազգասէր հոգի, ջերմեռանդ հաւատք, անսահման սէր առ Աստուած, Եկեղեցի եւ Ազգ։ Ամուսնացած ժամանակ Հանգուցեալ Զաւրեանը ունէր 28 տարեկան հասակ, գեղեցիկ կազմուածք, սիրուն դէմք, ազնիւ սիրտ, ուղիղ միտք, ազատ ոգի, ազգասէր հոգի, ջերմեռանդ հաւատք, անսահման սէր առ Աստուած, Եկեղեցի եւ Ազգ։